

Número 8.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

Tots els treballs firmats seran passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia a' Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Un trimestre.	1'00 pta.
Número solt.	0'05 »
Número atrassat.	0'15 »

L'Administració dels Consums

Pera tranquilitat dels que paguem s'ha de posar en clar lo qu'es diu de l'Administració de Consums de Granollers; per el dever que tots tenim de vetllar els nostres interessos hem d'exigir que l'Ajuntament fassi rendir els comptes de tant odiosissim impost.

Aquí s'ha demanat, com qui pidola una gracia, lo que tindriam d'arrencar á la forsa, y no s'ens ha concedit. Hora es ja, donchs, de sapiguer el perquè la Comissió de Consums no ha procurat desvaneixer la boyra de duptes que pesa sobre la seva gestió. Es necessari absolutament, que aquets comptes se fassin públics.

Quan se posa en tela de judici l'honradesa d'una persona y quan la murmuració va creixent fins á convertirse en clamoreig, tothom té dret á duptar d'aquella honradesa, si el que es blanch dels trets se mantén callat á las acusacions ja claras, ja mes ó menos indirectas que se li dirigeixen. Are be: s'han demanat comptes á la Comissió, s'ha posat en tela de judici la seva gestió administrativa, y no'ns esvaheix

els recels, donchs tenim dret á creurer que's roba á Consums, que son certas las sospitas.

Tenim dret, donchs, á creurer, com se suposa, que dels fondos de Sant Roch se'n destinan á mantenir ganduls que no tenen altre feyna que la de firmar; que hi han privilegiats que, burlant la recaudació no pagan els drets d'entrada; que de la Administració de Consums en surten els quartos ab que, s'assegura, se cohibeix el vot electoral.

Mentrestant els comptes no sigan presentats aquesta es nostre creencia. Pero, com que volém aclarirho, perque ja sospitem massa, y aquets comptes no'ns els voldrán rendir, ens dirigim al Governador de la Provincia, pera que ordeni fer una rigurosa inspecció en els llibres de la contaduría municipal, pera exigir, en son cas, las degudas responsabilitats.

Nosaltres no voldrém may que quatre lladres de camí-ral ens escurin las butxacas.

Sen dolsa.

¡A cada porch lo seu San Martí!

¡Que tristos, com gèmegan,
no poden caminar!
tot l'istiu pastoranne,
pensen sols en menjar.
¡Que bonas peroladas!

¡que be que'ns han tractat!
¡lo pel com mos llú arel!
¡si que'ns hem engreixat!
Lo jeure y bona vida,
no haver de treballar,
tractat sempre ab cuidado,
¡aixó es sols disfrutar!
¡Los tontos, com ne suan
per menjá un tall de pal!
¡a naltres ens el portan
y sense rumiá!
D'eix modo s'esplicaban
dos tosinets grasons,
recargolant la cua
y fentne tomballons.
Cuan entra, xano, xano,
un pagés vermellot,
m'els lliga als dos del garro,
y els porta á un mal carrot.
En Bou ja'ls esperaba
alegre y satisfet,
vestit de pessa llarga
y la ma al ganivet.
Damunt los banchs los posan
y sens fers esperar,
se tornan butifarras,
pernil, llomillo y llart.
Mes al portá á la vila
la fé de defunció,
es veu que'n Bou es piuxo
per ferne la fusió.
Son dos las animetas
y un sol es el difunt;
y San Roch no hi veu gaire
cuan tan sols ni ha vist un.
No será aixís el día
per los que avuy criém,
no volém fer *matute*,
un per un pagarém.
Pobrets los porchs, ¡que menjin!
que que mengin *forsa*, ¡sil
mentres arriba el día
de lo seu Sant Martí.

Xicoira.

De la punxa

— Escolta Lluhent.
 — ¿Qué hi há...?
 — ¿Que vols dir que'ns hi podem conformar ab els de la situació nosaltres, els del gremi de la punxa?
 — En cuan á la cuestió pecu... pecunia-ria... no, no massa.
 — Y es clar home, cuan jo veig...
 — ¡Pst!... no cridis massa.
 — Vaya, are mateix ab el noyet de'n Sinia que l'han fet d'estat major de la nostra facultat, ab el sant de cinquanta nassos, y nosaltres, estigat tot el dia vigilant com un desesperat y anant alerta á no ficá el bastó massa endins de les fardos per no trencar els objectes. Aquet dia mateix á un pobre carreter que venia de Seba, d'un metisaca li vareig foradar una carbasa y mitj tató un meló, — si per deu rals t'esposas fins la vida! — aquell home empipat hem volia senyalá ab las xurriacas totas las derrerias de la meva persona.
 — Home no vagis pas tan lluny, dintre d'un carro hi vaig ficá el bastó y estirant, estirant, en vaig treure uns elástichs; la sort que l'amo del carro qu'era castellá, em va dir que'ls portava per en Pepito valiente.
 — ¡Vaya quin ximple! ¿També necessita elástichs aquet pastera?
 — Es el que'n necessita mes dels de la colla, las calsas li baixan.
 — Y es clar home, com que firma pero no cobra y de firmas no se'n alimenta ningú, resulta que fa la panxa prima.
 — ¿No li van dar las cédulas?
 — La taula d'anisos de la font verda li daran, ¿que no veus que'l tenen per ninot? fan com alló d'en Bobi, un sol home en fa mourer set ó vuit, aquí mateix tens á n'aquell nús de las graciosas, ¿vols mes ninot que aquell?
 — ¿Y en patatas?
 — Oh aquet ja ha sigut alcalde.
 — Si, y va fe un vando que privaba el robar.
 — ¿Que'n han agafat cap á na la casa de la vila?
 — ¿Perque ho dius?
 — Oh, per res, per res.
 — Fuig home, si son una desgracia tota aquesta trepa.
 — Una desgracia per el poble.
 — Mes desgracia som nosaltres.
 — Si, pero nosaltres som una desgracia de deu rals y ells ho son de molt mes.
 — ¡Calla! ¡calla!
 — Oh calla; ja ho dius tu, donchs que ens aumentin las dietas y ens escursin las horas de treball.
 — ¡Ey! si vols dir treball.
 — Ve home, vuy dir de ocupació.
 — Si, en la confecció de badalls mes ó menos decandits.
 — Ells sí que'ls fan de satisfacció ¡els farts! ¡si jo manés mitj hora! ¡pocas vergonyas! ¡indecents! ¡no més deu rals! ¡murrís, mes que murrís!

— ¡Son uns gitanus! ¡uns dropos!
 — Que ho passi be senyor Sinia.
 — Estiga bó.

Infrascrito.

Picadas

La redacció de EL MOSQUIT se'n va anar á «Sant Metjes» pera escometre á n'en Travé, cas que s'hi presentés ab cent pesetas pera subastar el ram. Com que EL MOSQUIT produheix, ens varem permetre aquesta fatxanderia. Pero ¡oh desilusió! Se'ns havia dit que'l cafeter del Liceo vindria facturat en el de carga de la tarde, pero no fou aixís; varem resignarnos á la nostre sort y no haguérem de treure tots els cuartos que teniam arreconats, producte de las picadas. Un poeta de redolins de la redacció s'encarregá del ram, y escullí una mosquitera que estés á la altura, giravoltanhi el bailable ab la mateixa afició que te á sabatejar als del trust.

No nos mates, Infrascrito,
 déjanos vivir en paz,
 que estém pera fer gatzara
 y subastar balls de ram,
 porque aquesta es una cosa
 que diu que fá Diputat.

Segons el fugitiu Quel, las picadas de EL MOSQUIT no son d'aquellas que man-
 fan.

En aquest punt estém d'acort ab dit senyor.

Las nostres picadas volen fer tot lo contrari de lo que fa l'aiguardent compost ab Acetat de plom.

Segons el Cierito pez ens ha «salido un grano maligno» que «compromete» nostra «existencia» y «¡pone! en apreturas» al nostre director. ¡Ah! y també ens canta las *absueltas, ¡infeliz!*

Ens fa molta *grasia* aixó del «grano», pro encare'ns ne fa mes que per omplir el seu «grotesco papelucho» tinga de recórrer á la copia d'articles que *cauen* tan be á tal «papelucho» com en EL MOSQUIT sas «bajezas bestiales».

Res, es alló; aixís se «fa bromæ» y «con esport» y's «compromete su existencia.»

En Jaimito está alegrito
 per que ara es alcaldito;
 pero ¡ay! pobre Jaimito,
 que promte estará contrito,
 per que diuen que'n Quelito

s'ha entés ab en Badorito,
 y d'acort ab en Pepito,
 li daran un miquelito
 per que's tan inodorito.
 ¿Si m'habréis entendido?

D'ensá que'n Queu, (Font-Cuberta) ens ha *tirat* al jusgat per alló que deyan de certas donas, que's deya que'l acompayaba, que'ns fan tan valents (no Papet) que tots aquells que abans ens volian matar, ara fan correr que nosaltres volém ferlosi la *toma* á n'ells.

Vistos aquestos resultats, esperém que el senyor don Fontcuberta no s'arredri y que tiri avant ab la *seba* denuncia, que sent com som tan valents, ja procurarem *estirpar* aquest «grano maligno» ab *provas contundentes* y d'efecte segur.

Segons diuen de Parets, l'astorat del Secretari ve dihent ab veu *viril* que al Congrès no hi seurá en Plaça. Mes, d'aixó n'estich segur, m'hi jugo un *puro* de ral, que tot sol ¡com deu patir el pobre senyor Nadal!
 ¡Ay, ay! si l'hi fan fé un salt.

A Barcelona el governador s'ha... *dallonsas*, y l'*Infrascrito*, el celebre *Infrascrito*, no volguent ser menos, també s'ha... *daixós* las calsas. Els calsotets no, porque els porta oberts del darrera. Ens consta.

¡Senyor *mestre*, no fiqui'ls peus á la galleda, ó mes ben dit, no'ns surti are ab revistas culinarias!

¡Si ja ho sabém que del estudi no se'n refia, y que pren bon caldo, y que s'engreixa, pero al menos no ho digui! Fa molt poca vergonya clavar nos els rostils p'els nassos, are que vosté menja bona teca. ¡Avans l'hauria volgut veure presumir, cuan no cobrava del *estat* y menjava *arengadetas!*

Are, ó ens creurém que fá'l ximple y que es un barrut, (aixó ja no'ns ho creyém solsament; aixó ja ho sabém) ó que'l seu amich de la *Europa* li demana un *reclam para el establecimiento*.

El *guasón* del «Sevillano» no sab de que omplir las planas, y á feita d'una altre teca, ens parla del temps, del batre, y cuan no, cosa que muda, fa *Revistas culinarias*.
 ¡Ah! també sab fer denuncias.
 ¡Pillin! Conque ¡Vaya, vaya!

Tenim la dias al Director,
ab un cangelo que Deu ni do,
si'n fa de passas d'aquí, d'allà,
jo fins ne dupto si'n sortirà,
¿qui te la culpa? ben clar es veu,
son las cosasas que diu en Queu,
y tan rumia de día y nit
que lo temps passa bo y adormit,
es raro el dia que esté despert,
ja fa parella ab en Cas-te-llet.

Sembla que no pugui esser que un home gastant fulleras y trevallant el cuento ab documents, escripturas, papers mullats y demés, no sábiga ni sumar, restar, multiplicar ni dividir y á l'edat de 45 anys com un nen que menji regalesia y pegadolsa s'en vaji á estudi... ¿oy que's estrany senyor *infrascrito*? ¿no trova que'l home que no sab las reglas permanentas, mes fácil es que no sábiga las reglas del bon viurer? ¿no trova que'l home que no sab sumar no s'hauria de ficar en Juntas de societats, ni portar números?... es fácil equivocarse.

Com que diu que l'*Infrascrito*
ne fá de «procurador»,
ab la seva propaganda
ens «procura» llegidors.

Trovém que'l senyor *Infrascrito* aquesta vegada no s'ho agafa prou be, prou be per ell, que lo que's a nosaltres encare ens dona *pisto* el seu sistema. Hem sembla que millor l'hi hauria resultat agafantsho com allavoras del Enmatllat; fent fullas.

Tinch una pussa que sempre'm pica,
d'un lloch al altre ne va voltant,
que bona fora per caciquista,
euan tontos cassa per ná votar.

«Señor alcalde mayor:
no prenda V. á los ladrones»,
que ab la presó de la vila
no tindria lloch de sobras.

Are compreném perque el senyor *Márfegas* gasta tans bríos; es recorda dels seus millors temps, es recorda de cuan era *home de ferro* en cert café d'aquesta vila, ¡pobre *Infrascrito*! ja no veu que de home de ferro s'ha tornat *home de palla*; per xó apuntanli un misto s'encen.

Anant á Barcelona l'altre dia
vaig sentir que un cridava d'un vagó:
els farém un cap nou als mosquitaires,
¡ay! ¡ay! mare un gosset qu'agafa pc.

«Bramidos» de Caciquista
son brams que no van al cel,
aixís cantaba ab «lamentos»
el petit, fugitiu Quel.

MosQUIT que tirém á Correus ab direcció á La Roca, MosQUIT que's pert; no se qui'ls deu fer cambiar de rumbo.

Sr. Administrador de Correus, li demaném que s'en'teri d'aquesta anormalitat.

Ens vols dir senyor... dallonsas,
si es mentida ó es vritat
lo que's diu d'una cartera...
pel procediment del gat.

—¡Ja estich tip d'oli de coco!
¡D'acetat de plom n'estich!
¡Com ho estem de las picadas,
d'esport... dallós d'EL MosQUIT!

El passat diumenge, varem tenir ocasió de veurer junts enrahonant ab gran misteri, els dos *terrors* nostres; el que vol fer un escarment (?) (en Fontcuberta) y'l cierto pez de la inconsecuencia, (Mestre de La Roca.)

No sabem si *tramaban* una conspiració per *terrorisarnos*, ó bé (com á bons gallis) *treyan números* de los certos (?) que habian... aterrorisat.

¡De «abogado» á trist burot!
¡que «reventado» que estoy!
Ara veig que «soy ninot...
«Lo que va de ayer á hoy.

Oli de coco.

VOLEYADES

Ha sigut denunciat l'últim número del periódich nacionalista «Progrés» de Barcelona, per suposats atachs á la persona del senyor Gobernador civil y además per atachs á la *integridad de la patria*.

Fou recullida l'edició, originals y motllos y no sabem si després, s'aná á capturar als AUTORS DE LA BOMBA.

Dels 60,000 reclutas cridats al servey de las armas, corresponen á Catalunya, 6,698 repartits de la següent manera:

Barcelona: Zona 61, 467; Zona 62, 453; Zona 63, 551; Zona de Mataró, 398; Zona de Tarrasa, 440; Zona de Manresa, 640; Zona de Vilafranca, 408; Zona de Lleyda, 460; Zona de Balaguer, 630; Zona de Girona, 604; Zona de Olot, 495; Zona de Tarragona, 559; Zona de Tortosa, 593.

El barri dels «Sants Metjes» celebrá'l passat dissapte la seva festa ab el lluhiment que ja es propi en dit barri.

Las orquestas «La Catalana», «Moderna Catalana», «Nova Catalana» y «Els Agustins» foren las encarregadas de la part musical de la festa.

En molts balcons hi vejerem onejar la

bandera de las cuatro barras.

També vejerem un tros del carrer de'n Prim bonicament combinat ab escuts y banderas catalanas, essent l'admiració de tothom, per el bon gust ab que estaba col·locat.

Ha quedat constituída en aquesta vila, baix totas las formalitats reglamentarias, la Comissió de districte, de la filantrópica Associació de «La Creu Roja».

Creyém que dita benemérita entitat podrá prestar valiosos serveys en cassos de necessitat, aixís com creyém que era de gran necessitat la seva constitució.

El Centre Republicá d'aquesta vila, celebrá la festa del 29 de Septiembre, ab una vetllada que fou molt concureguda, prenenthi part á mes del senyor Garcia del Corral, els senyors Montanyá (F), Más, Castellá, Mendo y Montanyá (J.), essent tots calurosament aplaudits en sas peroracions per la nombrosa concurrencia allí congregada.

Amenisá l'acte l'orquestra «Nova Catalana».

Acetat de plom.

CANTARELLAS

Si vas á Calatayut
pregunta per la Dolores,
y si vas á Granollers
per carteras de Surroca.

Tinch ganas d'una cosa,
y ¡ay! no ho goso á dir;
y tinch un mal de ventre,
¡quin modo de patir!

Per Deu senyor de Fuentes,
miri que no puch mes,
ó'm deixa demanarho
ó ho faig als calsetets.

Ja no's pot anar ab donas
que no sigas bescantat,
vaig senti qu'en Queu cridaba
cuan sortia del jutjat.

Valent.

AVIS

Tots los que's vulgan suscriurers á EL MOSQUIT poden passar per casa de D. Joan Serras y Trullás,

Carrer de Santa Esperansa, 7
qui també está encarregat de la venda
L'Administrador.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

SECCIO D'ANUNCIS

¡MATALAZERO! ¡OJO! ¡PORCURAS!

¡GRAN BARATO!

¡SIN RIVAL!

Depósito de **MARFEGAS** adecuadas para la **JUVENTUD**.

Ni encontrareis de Ciertas (?) desde 5 pasetas an arriba á 5 idem. idem. an abajo.

No decarse angañar, no cuanfundirse. Llebo bidrieras.

Llavero: Qeo, Fuente y Cubierta.

GRAN SALÓ BIBLIOTECA

= DE LA =

“HERMANDAD”

“UNIÓN LIBERAL”

Se donan conferencias en días de festas y vigiliass, del ARTE y MANERA de jugarse'ls cuartos. Academia práctica d'ensenyansa de'l joch del BURRO.—Especialitat en el joch del CATXO.

Única en su clase.

Si no hi ha llivertat hi ha vicis.

AVÍS

HI HA UN PRESIDENT

— DE —

SOCIETAT LLIBERAL (II)

á proba de bombo y platillos. Disponible pera tot lo que convinga en profit d'els cacichs.

Especialitat única, en pagar café y cigarro als Xays que's deixin portar en remat á votar.

Si no hi ha vergonya tampoch hi ha decencia.

Lema: *Afartam y digam matuter.*

ESCAMOTEIX DE PAPELETAS ELECTORALES

P'EL PROCEDIMENT DEL

* CAMBIAZO *

¡Gran netedat!

¡Gran barra!

Informe: En Mata-l'ase.

Prestidigitador manso y sense dits.

Gran Salò de Llimpiabotas

“EL PUEBLO CACIQUIL”

á càrrech de *Cierto Pez*, MAESTRO en el arte d'enllustrar á la perfección als cacichs, á cambi d'un empleyo ó retribución adecuada á sus méritos y á sa inconsecuencia.

Especialitat de la marca que te per lema:

FER DE JUDAS Á LAS CAUSAS NOBLES Y DE JUSTICIA.

Sols s'enllustra ab BETUN del trust caci-comercial.

Pera mes informes dirigirse á Castelltersol y á La Roca.